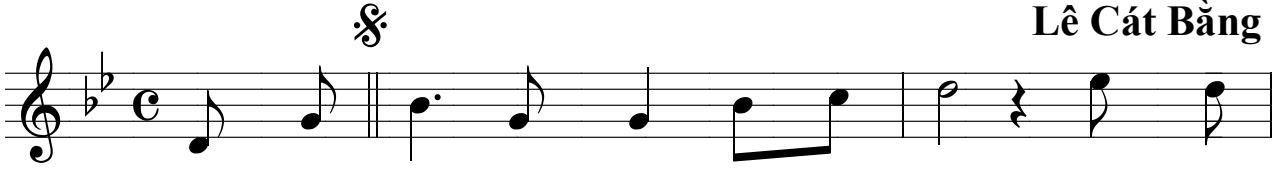

NGÀY VỀ

Thơ: Xuân Ly Băng
Lê Cát Bằng

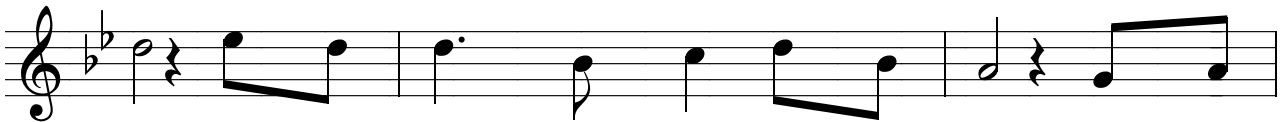
1. Người Cha ấy chiều chiều ra trước ngõ. Ngóng trông
2. Chuyện xưa đó một ngày người con thú, muốn đi
3. Người con thú một chiều đã quay gót. Bóng ai

con, lòng đau xót vô vàn. Cặp mắt già qua kính từng giọt
hoang đời phân phát gia tài. Tên phá tử phiêu lãng về mọi
đi đầu thôn có chim hòa. Cặp mắt già qua kính nhìn thẳng

lệ ngân dài trên gò má. Người cha ấy càng nghĩ càng bồi
miền say tình như cuồng điên. Rồi ngày tháng dập dồn muốn cay
vào, ô thực hay là mơ. Ô con ta đã về tuy có

rồi. Kiếp đi hoang người con thú đại khờ. Một chút
đắng, dưới trăng thanh mờ soi, gã bồi hồi, tìm thấy
khác. Áo cha đây, giày đây hãy mặc vào. Để xóm

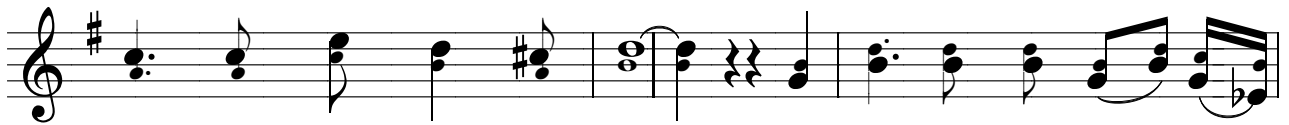
tình tê tái đã một lần đau xót đến bao giờ
buồn hiu hắt, vì bỏ nhà hạnh phúc đã nát tan.
làng sẽ đến dự tiệc mừng ngày con đã trở về.

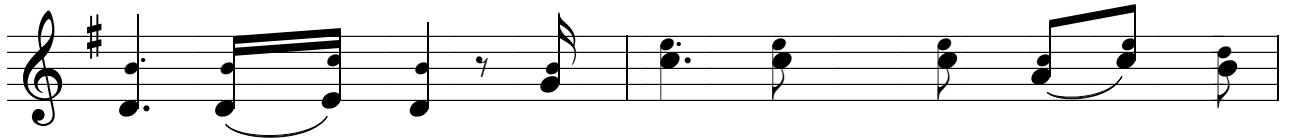
1+2. Lạy Chúa, Con đau khổ lắm rồi. Chúa ơi! Hồn
3. Mừng vui lên tất cả tâm tình con người. Mừng

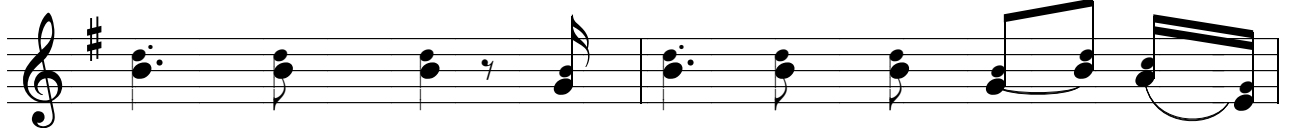
con bao tháng ngày dâng lên ăn năn. Đời con đã lắm phen nhục
vui lên cho thỏa từng ngày đợi chờ, vì con đã mất đi hôm

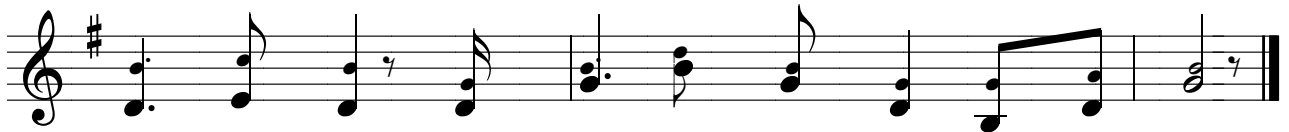
nhân trầm lắng trong màn đêm. Lạy Cha con sai phạm với
nay lại thấy trong bình an. Tiệc vui cho ơn từ bao

trời và với cha, thì con chẳng đáng gọi con
người mong chờ. Một khi trong muôn thuở một

cha thân yêu và coi như đứa ở trong
người trở về thì coi như chết, được sống

nhà an hòa chỉ xin có chút tình tạ lòng Cha.
lại an lành. Ngoài kia nắng chói lòa dậy hồi sinh.